

HOVEDARTIKEL: Tredobbelt krise rykker os nærmere tærskelen til global krig

Af Jeffrey Steinberg

EIR, 16. juni 2013

Sammenfaldet af tre globale kriser har bragt verden helt ud på randen af en potentiel udslettelseskrig. Alt imens ingen nødvendigvis selv ikke den mest vanvittige tilhænger af folkemord inden for det anglo-hollandske imperiesystems forreste rækker har til hensigt at fremprovokere en global krig, så har situationen omkring krisen i Syrien nået et punkt, hvor ethvert af flere mulige, udløsende faktorer kunne antænde en global kæmpebrand.

Denne risiko reflekteredes inden for de seneste 48 timer af en højtstående, israelsk strateg, rådgiver til de israelske forsvarsstyrkers generalstab, som kommenterede, at Israel er »fanget i en græsk tragedie«, hvor der ikke er en tydelig udgang. Han advarede om, at Israel kunne blive drevet til at udføre et militært angreb på Rusland i form af at gøre alvor af deres trussel om at ødelægge de russiske S-300 luftforsvarssystemer, som Syrien var blevet lovet, fuldt bevidste om, at det kunne være gnisten til en meget større konfrontation. Den israelske strateg lagde især skylden på præsident Obama, idet han hævdede, at USA havde anbragt Israel i en umulig situation, der begyndte med, at Gaddafi blev væltet i Libyen.

Den tredobbelte trussel kan opsummeres som følger:

For det første har hele det transatlantiske finanssystem nu nået et punkt, hvor det er parat til at bryde sammen, hvilket karakteriseres af øget uro på markedet, som er en kraftig indikator for, at en større, international finansinstitution er røget ud over klippekanten.

For det andet har de utallige skandaler, der nu rammer Obama-regeringen, skabt en endnu større desperation hos præsidenten og hans inderkreds.

Og for det tredje valgte Obama, konfronteret med denne krise i sit præsidentskab, at omdirigere opmærksomheden til Syrien.

Et sammenløb af farer

Det finansielle system har nået et sammenbrudspunkt: Der er en voksende anerkendelse af, at USA's Federal Reserve Banks og Den europæiske Centralbanks hyperinflationære politik med kvantitativ lempelse har skabt en umulig situation, hvor enhver bestræbelse på at standse hyperinflationen kunne forårsage hele systemets sammenbrud. Både IMF og BIS udstedte kraftige advarsler i denne uge og sagde, at udstedelserne af penge måtte fortsætte. De, der har helliget sig »redningen« af det nuværende system, har nået vejs ende, hvor det ikke er muligt at undgå endnu en finansiell eksplosion undtagen gennem genindsættelsen af en Glass-Steagall bankopdeling, der begynder i USA. Graden af desperation har bidraget betydeligt til

eskaleringen af den krise, der er centreret omkring Syrien.

Obama bliver mere desperat, efterhånden som skandalerne vokser: Afsløringen af National Security Agency's og FBI's udspionering af amerikanerne, en grov overtrædelse af Forfatningens første og femte tillægs garantier om ytringsfrihed og retten til behørig retsproces, har skabt så voldsomme protester i offentligheden, at det sågar har vækket nogle kongresmedlemmer, der truer med at gribe til handling imod Obama. Der er sat fokus på ophobningen af denne præsidents kriminelle aktiviteter, som berettiger til hans afsættelse, gennem den serie af afsløringer i løbet af den seneste måned: Benghazi's 11. september?; skattemyndighedernes målrettede angreb på Obamas fjendeliste? over konservative organisationer; udspioneringen af journalister fra *Associated Press* og *Fox News*; og nu, NSA's masseudspionering af alle amerikanere, der har en telefon, en mobiltelefon eller en Internetforbindelse. General Keith Alexander, direktør for NSA, og Robert Mueller, den afgående chef for FBI, blev grillet i Kongressen i sidste uge, og en gruppe konservative, republikanske medlemmer af Huset og Senatet, med tilslutning fra forfatningsjurist Bruce Fein og American Civil Liberties Union, har bekendtgjort, at de vil anlægge retssager imod præsidenten for overtrædelse af principper, på grund af masseudspioneringen.

Obamas beslutning om at forsyne de syriske oprørere med våben bringer os nærmere tærskelen til en generel krig: En udbredt offentliggjort »undersøgelse af den nationale sikkerhed« i forbindelse med krisen i Syrien, fandt sted fra den 9. juni, da National Securities Council Deputies Committee, som inkluderer CIA, NSC, udenrigsministeriet og Pentagon, afholdt en række møder, der kulminerede den 13. juni med en erklæring fra Obamas nationale sikkerhedstalsmand, Ben Rhodes, der udtalte, at USA ville begynde at forsyne de syriske oprørere med våben. Rhodes sagde, at de amerikanske sikkerhedsorganisationer »med stor sikkerhed« havde konkluderet, at den syriske regering havde anvendt kemiske våben imod oprørerne, hvilket havde medført 100-150 dokumenterede dødsfald.

I løbet af 24 timer efter meddelelsen rapporterede *New York Times* og *Washington Post*, at denne beslutning var blevet truffet mindst en uge tidligere, og at Syriens kemiske våbens »røde strek« blev brugt som påskud til at optrappe USA's engagement i konflikten i Syrien, som har spredt sig til en regional krig med stadig voksende, sekteriske dimensioner.

Det har været britisk politik i de seneste adskillige år at fremprovokere en permanent sunni-versus-shia-krig i den islamiske verden som en del af politikken med permanent kaos og befolkningsreduktion. I april 2013 udgav Royal United Services Institute (RUSI), monarkiets overordnede, militære tænketank, et orienterende dokument, »En tilbagevenden til øst for Suez? Storbritanniens militære gruppering i Golfen«, der pralede med, at Storbritannien var ved at genindtage sin rolle som den dominerende magt i Golfen, en rolle, som det havde afgivet til amerikanerne i 1971.

Kendsgerningen er, at Obamas »beslutning« om at optrappe det amerikanske engagement i krigen i Syrien, blev påtvunget Washington ? imod generalstabens og andre regeringsorganers ihærdige protester. Længe inden Obama kom med sin erklæring, havde den britiske premierminister, David Cameron, meddelt, at London havde konkluderet, at Syrien havde anvendt kemiske våben mod sine egne borgere, og at den europæiske våbenembargo måtte ende. Cameron fik følgeskab af den franske præsident, Francois Hollande, og sammen pressede de Obama til at bryde med »realisterne« i hans regering og springe hovedkulds ud i planen om regimeskift imod Assad-regeringen.

Rusland: WMD Déjà Vu

Den store risiko, der udgår fra denne nye fase af krisen i Syrien, er, at den kan føre til en direkte konfrontation mellem USA og Rusland. Russiske topregeringsfolk har gjort opmærksom på, at de såkaldte »beviser« for Assad-regeringens anvendelse af kemiske våben (CW) ikke var overbevisende, (se artiklen

»Haven't We Heard This Song before?« i EIR, 21. juni 2013). I modsætning til vilde påstande i de vestlige medier, har Putin ikke tænkt sig at kaste Assad for ulvene.

Russiske våbenleverancer til Syrien er vokset, og som følge heraf fortsætter den syriske hær med at avancere militært på adskillige fronter i krigen. Da udenrigsminister John Kerry mødtes med Vladimir Putin og Ruslands udenrigsminister, Sergei Lavrov, i Moskva i midten af maj, lovede russerne, at de ikke ville udskibe de S-300 avancerede luftforsvarssystemer til Syrien før efter den planlagte, Genève II-fredskonference.

Den syriske hærs seneste militære landvindinger ? selv uden det avancerede luftforsvar ? har gjort London, Paris og Det hvide Hus endnu mere desperat for at få Assad fjernet fra posten så hurtigt som muligt. Risikoen for en direkte konfrontation med Rusland som følge af denne galsskab er nøjagtig, hvad den israelske strateg advarede mod. I et interview med *Washington Post* fra den 15. juni gjorde den israelske præsident, Shimon Peres, det klart, at han ikke var for en eskalering af krisen, der kunne trække USA ind i en ny krig. Han anbefalede, at spørgsmålet blev overladt til Den arabiske Liga, og at USA, Rusland, Kina og Europa slet ikke var inde i billedet i det hele taget.

Uanset hvilken art materiel støtte, USA leverer i de kommende dage og uger, så er Obama-regeringens politiske skift allerede blevet opfattet som grønt lys til andre. Saudi-Arabien har meddelt, at de vil levere antiluftskys, der bæres på skuldrene, til de syriske oprørere. Saudierne har koncentreret deres finansielle og militære støtte til al-Nusra-fronten og andre hard-core jihadist-fraktioner i den syriske opposition; og det er rimeligt at antage, at de mere avancerede våben går til de samme parter. Prins Bandar bin Sultan, chefen for det saudiske efterretningsvæsen, som var dybt involveret i 11. september-angrebene på USA, har i nogen tid hældt ressourcer ud over jihadistene i det nordøstlige Libanon og således spredt konflikten til dette nabo-område. Ironisk nok er der nu en de facto saudi-israelsk militæralliance imod Hezbollah, og den spreder således krigen over de syriske grænser og forøger voldsomt sandsynligheden for en regional eller endda global krig.

Kilder i Det demokratiske Parti med tætte kontakter til kredsen omkring Vladimir Putin i Rusland siger, at den russiske præsident har opgivet en »ny omstilling« af relationerne med USA, så længe præsident Obama beklæder embedet. Dette standpunkt blev forstærket, da Obama udnævnte dr. Susan Rice som sin nye, nationale sikkerhedsrådgiver. Susan Rice var USA's ambassadør til FN, da USA bedrog Rusland og Kina i den libyske kampagne for regimeskift. Susan Rice er gået over stregen ved adskillige officielle lejligheder, idet hun angreb Rusland og Kina for fortsat at støtte Assad-regimet. Hendes ankomst til Det hvide Hus som national sikkerhedschef vil yderligere uddybe mistilliden og den stærke uvilje mellem Washington og Moskva. Kerry meldes at være rasende over Det hvide Hus' handling, der har undermineret den fælles bestræbelse mellem ham selv og Lavrov, som han tog initiativ til, for at nå til en diplomatisk løsning på krisen i Syrien.

I de allernærmeste dage kunne en hvilken som helst af disse tre, sammenfaldende kriser ? det transatlantiske finanssystems sammenbrud, risikoen for, at man forregner sig med hensyn til, at den syriske konflikt udvikler sig til udbredt krig, og præsident Obamas desperation, konfronteret med en spærreild af skandaler i Watergate-klassen ? skubbe den globale situation ud over kanten.